

fons estadístic i documental

***Informació seleccionada de premsa
de la Comunitat Valenciana i estatal
en suport paper i en línia***

3/3/2015

Índex

Pàgina

AVUI.ELPUNT

Josep Gifreu i el català a l'espai de comunicació 3

EL CORREO ESPAÑOL

El delegat del Govern acusa l'Executiu del PNV d' "incomplir" la Llei de l'Euskera 6

EL DIARIO DIGITAL

Parlament i Acadèmia Canària de la Llengua col·laboren per tal de promoure la llengua canària 7

EL JORNALET

Les llegües del món dins d'un diccionari 8

FUNDÉU BBVA

La universitat de Valladolid participa en un estudi sobre l'orige de les llengües d'Europa 9

INFOMIGJORN

"Mai et sentis estrany en els Països Catalans"
Quim Gibert 11

LA VEU DEL PAÍS VALENCIÀ

Barberá convertix una esquila en un "lamentable menyspreu al valencià" 12

Josep Gifreu i el català a l'espai de comunicació

El dijous 26 de febrer, Josep Gifreu va venir des de Barcelona a València per a presentar el seu excel·lent llibre, ben recomanable, 'El català a l'espai de comunicació. El procés de normalització de la llengua als mitjans de comunicació (1976-2013)'. Pel matí, com era dia de vaga al món universitari, Josep Gifreu no va poder fer la seua conferència a la Universitat de València per presentar un llibre on condensa la recerca de més de trenta anys sobre els mitjans de comunicació en la nostra llengua **catalana** a tots els Països Catalans. Per la vesprada, malgrat l'atenció sistemàtica, persistent i constant que atorga Gifreu al País Valencià, als seus lingüistes, sociòlegs i intel·lectuals, incorporant al seu estudi, inclús el final tràgic i inesperat de RTVV tancada per Alberto Fabra, la persecució i la censura dels mitjans en català al País Valencià, etc. els assistents a la taula redona al Col·legi Major, Rector Peset fórem escassos.

Presentà l'acte, el catedràtic de mitjans de comunicació a la Universitat de València, Josep Lluís Gómez Mompert, que lamentà l'absència d'Antoni Ferrando perquè havia quedat consternat per la mort sobtada de l'erudit valencià, Pere M{aorder} Orts, nascut a Benidorm, que recentment, en una entrevista a la premsa, reclamava el nom de País Valencià, la senyera històrica de Jaume I i el nom de català també per al valencià, com a acadèmic culte de l'AVL...

J.Lluís Gómez Mompert va presentar a Manuel Jardí, com a periodista i sociòleg que forma part del Col·lectiu Ricard Blasco que ha escrit 'Reset RTVV', per si es torna a posar en marxa RTVV, també a Amàlia Garrigós, periodista de Ràdio 9, que ara fa el Mural d'Escola **valenciana** i junt a Jardí és una entre tants que ha sigut foragitada de RTVV i a Josep Gifreu, que al seu llibre fa un recorregut sobre l'estat del català als mitjans de comunicació, una diagnosi imprescindible i un balanç per garantir la supervivència de la nostra llengua i cultura catalanes. És bastant més que un llibre, són reflexions sobre la llengua i els 'mass media', resumeix de manera assagística 30 anys d'investigació del nostre espai de comunicació; eines d'anàlisi, de reflexió i perspectives d'acció per a defensar la llengua i la comunicació en català.

Manuel Jardí va assenyalar la distinta evolució del català als mitjans de comunicació als diferents Països Catalans; va comparar la solidesa del català a Catalunya i la feblesa al País Valencià després de 20 anys del PP en el Govern de la Generalitat... Només pot haver-hi futur per als mitjans de comunicació en català si els construïm de manera compartida perquè els mitjans de comunicació són la cavalleria i no hi

Els teòrics de la política, quasi no han prestat atenció a la llengua, millor dit, a la política de la llengua; a Europa no hi ha hagut mai una política de les llengües, s'ha obviat el conflicte... s'ha fet la Carta de les Llengües Minoritàries, amb estats que no la signen ni l'apliquen, després de signar-la, però la nostra no és una llengua minoritària, si no minoritzada, de 'rang mitjà' a Europa, tot i que no reconeguda pels estats **espanyol**, francès i italià ni pel parlament europeu. Hi ha línies de continuïtat i de ruptura, la irrupció de Vilaweb, de La Veu del País Valencià, d'El Periódico, La Vanguardia, el Segre, en català, que s'afegia al que hi havia abans d'El Punt-Avui i l'Ara... mostren un panorama nou. Va assenyalar alguns problemes que es plantegen com a qüestions de futur:

- 1) El model d'estatus del català si Catalunya esdevé estat propi.
- 2) El model d'ús o usos de la llengua en els mitjans de comunicació; accés universal, disponibilitat i sostenibilitat.
- 3) Model de variació, sobre el parlar del català, trobar les fórmules acceptables entre els distints parlants i segons el context, buscant equilibris i registres de diferents nivells d'estàndard. La llengua com l'ull humà de discriminació del paisatge.

Davant els problemes de normalització de la nostra llengua, cal aprofitar al màxim la irrupció digital perquè el català és l'element identitari de la nostra comunitat cultural catalanoparlant.

Per últim, Josep Gifreu va denunciar les darreres persecucions lingüístiques contra el català, sobretot al País Valencià i a les Illes, que s'afegeixen a la llista de la ignomínia que va estudiar Francesc Ferrer i Gironès, una persecució en 'democràcia', encara és pitjor, perquè es fa 'regulant' el mercat, posant censures i disposicions per invisibilitzar-nos, disfressades de 'compliment de la llei'. I mentrestant ens estan ocupant. La TV és fonamental, el País Valencià ha de resoldre sol el tema de tenir una TV i una ràdio pròpia, pública i en valencià. Amb 700 o 800 professionals seria possible tornar a posar en marxa RTVV, fer les coses bé amb una producció ponderada i una plantilla moderada.

Estudiant el País Valencià hi ha coses que salten a la vista: hi ha moltes dificultats a l'espai públic... Escola **valenciana** és un moviment d'enorme vitalitat, però després de l'escola, què? Quina familiaritat té l'alumnat amb la pròpia llengua quan abandona l'escola? I què t'arriba a casa, mediàticament, com a intrusos? Aquestes són algunes preguntes com a usuaris del català que ens hem de fer, en l'interès comú per la llengua. Al remat va arribar Antoni Ferrando però, apesarat, va declinar intervindre a la taula redona. Josep Gifreu, em va semblar un homenot, un Joan Coromines de la comunicació a l'era digital, un elegant i magnífic estudiós i activista de la llengua, que es va sorprendre una mica quan li vaig dir que al País Valencià també hi havia col·lectius de la CUP, defensant el dret a decidir del País Valencià i lluitant per la independència dels Països Catalans.

El delegado del Gobierno acusa al Ejecutivo del PNV de ' incumplir ' la Ley del Euskera

Urquijo dice que los tribunales le dan la razón en los recursos contra ayuntamientos que envían sus actas oficiales solo en lengua **vasca**

" Cuando haces cosas que no le gustan al nacionalismo sufres una persecución "

La decisión de una veintena de ayuntamientos vascos de enviar a la Delegación del Gobierno sus actas redactadas solo en **euskera** ha desatado una fuerte polémica entre los Ejecutivos **vasco** y central. El delegado del Gobierno, Carlos Urquijo, respondió ayer a las duras críticas que le lanzó el viceconsejero de Política Lingüística, Patxi Baztarrika, por haber llevado a los tribunales a ese grupo de corporaciones euskaldunes que rechazan traducir sus documentos al **castellano**. Urquijo afirmó ayer que la Ley del **euskera** deja claro que las actas deben estar escritas en las dos lenguas oficiales. " Están incumpliendo, además, una normativa aprobada por el Parlamento **vasco**, no por las Cortes españolas " . Recordó que los tribunales le están dando la razón con las sentencias que han emitido hasta ahora. " Estoy siendo sometido a una persecución porque hago algo que no gusta al nacionalismo, aunque sea pedir que se cumpla la ley " , lamentó.

IOSU ONANDIA El delegado del Gobierno en el País **vasco**, Carlos Urquijo, en su despacho en Vitoria.

Urquijo aseguró que lleva tiempo " soportando un mal comportamiento " hacia él por parte del PNV y de EH Bildu, y que hasta ahora había decidido mantenerse callado " por no echar más leña al fuego " , pero que no admite " falsedades " , en referencia a las declaraciones del viceconsejero de Política Lingüística, efectuadas en una entrevista en EL CORREO. Baztarrika acusó al Ejecutivo central de " cuestionar la oficialidad del **euskera** " con su decisión de actuar contra los ayuntamientos que elaboran sus actas sin traducirlas al **español**. Además le culpa de " apostar por el conflicto " y la " judicialización " , en lugar de buscar la " cooperación " entre administraciones. Urquijo aclaró ayer que " en ningún momento " ha cuestionado " la oficialidad del **euskera** " , y que ha pedido en numerosas ocasiones a las Corporaciones que envíen sus actas también en **castellano** sin resultado alguno.

? Hemos tenido una actitud de lealtad y cooperación con las instituciones, lo hemos intentado arreglar de

Parlamento y Academia Canaria de la Lengua colaboran para promover el habla canaria

El presidente del Parlamento de Canarias, Antonio Castro, y el presidente de la Academia Canaria de la Lengua, Gonzalo Ortega, han firmado este lunes un convenio de colaboración para el asesoramiento en cuestiones lingüísticas relativas al habla canaria de la lengua **española**. El cometido de la Academia Canaria de la Lengua, una fundación pública de la Comunidad Autónoma, es estudiar, describir y legitimar el habla canaria, destacó Antonio Castro tras la firma de este convenio, que enmarcó en la voluntad de apertura del Parlamento a la sociedad y a la cultura. Gonzalo Ortega indicó que a partir de este convenio la Academia Canaria de la Lengua puede colaborar con el Parlamento en la revisión de los textos legislativos y puso como ejemplo la adecuación de la grafía de especies botánicas con nombres canarios en el caso de leyes medioambientales. El presidente de la Academia reivindicó el habla canaria como una gran riqueza cultural de la que los canarios no están suficientemente orgullosos y subrayó que al estar más cercana al **español** de América que al peninsular forma parte de la forma más extendida de expresarse en la lengua **española**.

Las lengas del Mond dins un diccionari

Amassa 1264 intradas amb d'informacions de fòrça lengas de la planeta, e la denominacion de cada intrada es donada en 18 lengas dont l'occitan

Lo 24 de febrìer passat, dins l'encastre del Jorn Internacional de las Lengas Mairalas, se presentèt a Barcelona lo *Diccionari de las lengas del Mond*, qu'amassa 1264 intradas amb d'informacions sus las lengas que se parlan sus tota la planeta. La denominacion de cada lenga es en catalan e tanben en 18 lengas dont l'occitan (amb d'errors ça que la). E mai s'ofrís lo nom de la lenga escrich dins aquela lenga meteissa. Atanben, se rapòrta la filiacion lingüística de cada lenga, lo luòc ont se parla, sa situacion sociolingüística, sa vitalitat, d'aspèctes istorics, etc.

Las donadas d'aquel *Diccionari de las lengas del Mond* venon del trabalh menat a tèrme per LinguaMón, lo CIEMÈN e lo Grop d'Estudi de las Lengas Menaçadas de l'Universitat de Barcelona (GÈLA).

Aquel diccionari en linha fa partida del Termcat (un consòrci de la Generalitat de Catalonha, l'Institut d'Estudis Catalans e lo Consòrci per la Normalizacion Lingüística) e a la tòca de garentir lo desenvolopament e l'integracion de la terminologia en catalan, qu'es la referéncia per las publicacions scientificas e tecnicas. Lo Termcat a fach en occitan lo lexic: *Societat de l'informacion. Novèlas tecnologies e Internet*.

La Universidad de Valladolid participa en un estudio sobre el origen de las lenguas en Europa

Los europeos de hoy son resultado de varios movimientos poblacionales, si bien el último de ellos, hace unos 5000-4500 años, fue el que además dio lugar a la mayor parte de las lenguas que se hablan hoy en día en el continente, según un estudio en el que ha intervenido la Universidad de Valladolid.

Esta es la principal conclusión de un estudio coordinado por David Reich (genetista de la Universidad de Harvard, EE. UU.) y Kurt Alt, de la Universidad de Maguncia (Alemania) y en el que han participado investigadores de la Universidad Autónoma de Barcelona, de la Autónoma de Madrid, la Universidad de Valladolid y del Instituto arqueológico alemán.

La investigación, publicada hoy en *Nature*, se basa en el estudio del ADN de los restos de 69 individuos europeos del Paleolítico, Neolítico, y la Edad del Bronce en Europa.

Los restos, de entre 8000 y 3000 años de antigüedad, «son en su mayor parte de individuos de Alemania central, pero también hay de Hungría, Rusia y la Península Ibérica», explica a Efe Roberto Risch, investigador de la UAB y coautor del estudio.

«El análisis genético de los restos nos ha permitido reconstruir la prehistoria y ver qué personas y en qué épocas son genéticamente semejantes», y reconstruir la historia de las migraciones y movimientos poblacionales que han configurado Europa, afirma Risch.

El primer cambio en los pobladores europeos se produjo hace unos 7000-8000 años, cuando influidos por la llegada de hombres de Mesopotamia o Próximo Oriente (el llamado Creciente fértil), los pobladores de Europa central y del Mediterráneo occidental empezaron a domesticar animales y a dedicarse a la agricultura.

Al estudiar los restos «vimos que las poblaciones del Neolítico de la Península Ibérica eran prácticamente iguales que los de los individuos de Europa central, lo que confirma que la migración desde Próximo Oriente —hace unos 8000 años— efectivamente llegó a Europa Central y al Mediterráneo occidental por distintos medios y fue el primer cambio genético respecto a los cazadores-recolectores del Paleolítico».

Posteriormente, las poblaciones de Europa central y del este siguieron trayectorias diferentes y no se relacionaron entre sí hasta hace unos 4500 años.

En ese momento, Europa central estaba habitada por una cultura arqueológica (la de las cerámicas cordadas) pero el ADN de sus restos «no tiene nada que ver con el de los individuos de Europa occidental. Es totalmente distinto en más de un 75 % de los casos», y tal cambio genético en las personas sólo puede significar que «han venido de otro sitio y, por tanto, se trata de una migración poblacional muy importante».

Al analizar el ADN de los huesos, los investigadores vieron que las personas de la cultura de la cerámica cordada tenían el mismo ADN que las poblaciones kurgánicas de las estepas de Rusia y Ucrania (estepas nortpónicas).

Esa observación coincide con la ‘hipótesis de la estepa’, una teoría lingüística que planteaba que los idiomas indoeuropeos probablemente vienen de la zona nortpónica de las estepas orientales y que llegaron a Europa hace unos 4500 años en una migración «tan masiva que hizo que un 75 % de la población de Europa Central se renovase totalmente» y que también supuso la llegada de un nuevo idioma: el indoeuropeo del que han surgido casi todas las lenguas que se hablan actualmente en el continente.

Actualmente, el 50% de las personas de Europa del norte y Europa central y un 25 % de los habitantes de la

---

Península Ibérica siguen teniendo en su 'pool genético' raíces de estas poblaciones kurgánicas, es decir, «que la población europea actual debe una parte importante de sus raíces genéticas a esta migración que se produjo hace unos 4500-5000 años».

Pero además, la investigación concluye que además de un cambio genético y lingüístico, esta migración supuso un gran cambio social y político para el continente.

«Dio lugar a las primeras tumbas individuales, a un nuevo tipo de armamento con metalurgia más desarrollada, a la llegada de la rueda y el carro, y a muchos cambios sociales y políticos», concluye.

Mai et sentis estrany en els Països Catalans

L'ABC es va passar una temporadeta ensabonant a l'Athletic Club de Bilbao perquè la totalitat de la plantilla eren «jugadors espanyols». Les lloances del diari madrileny es van acabar el 1996 amb l'arribada a *La catedral* d'un lateral esquerra amb passaport francès. Em refereixo a Bixente Lizarazu, fill de Sant Joan Lohitzune, País Basc del Nord. Fitxar jugadors nacionalment bascos, d'un costat o de l'altre del Pirineu, era coherent amb la política esportiva de la directiva bilbaina. Per l'ABC, Lizarazu fou un dels tants estrangers del futbol espanyol, per a la parròquia de San Mamés ha estat «un lleó de raça».

En aquesta línia mai han deixat de ser hongaresos aquells hongaresos que viuen a la Romania actual. És el cas d'una part dels suposats romanesos residents en el Baix Cinca. Amb el Tractat del Trianon (1920), signat al final de la Primera Guerra Mundial, sense moure's de casa van deixar de ser oficialment hongaresos. De la nit al dia, un bocí d'Hongria s'havia convertit en Romania. En cap cas el govern de Budapest els tracte d'emigrants quan es desplacen a l'Hongria actual. Ans al contrari, els facilita prestacions en sanitat i l'educació si s'escau. Els alemanys de l'antiga república democràtica tampoc consideraven que els alemanys de l'antiga república federal fossin d'un altre país. Ni a l'inrevés. Es tractava d'una sola nació trossejada en dos estats.

Parlant en primera persona, a finals dels vuitanta vaig acudir més d'un agost a la cita universitària de Prada de Conflent, que en alguna ocasió vaig combinar, a sant Miquel de Cuixà, amb les jornades internacionals del CIEMEN. A l'edifici principal del liceu Renouvier, seu de la Universitat Catalana d'Estiu, recordo vagament haver-hi vist la parada d'una entitat de la Franja de Ponent, que no sé precisar. Van ser uns estius agradables i vaig fer contactes interessants, alguns de les quals conservo amb gent de diferents punts de la geografia catalana. Al cap i a la fi, aquest era un dels reptes de la UCE: traçar lligams entre alumnes, professors i altres participants. I així anar descobrint l'àmbit lingüístic en viu i en directe. Arran precisament de les coneixences, vaig passar un Cap d'any en un poblet de la Safor. I més tard, m'ho vaig fer venir bé per visitar Guardamar, Elx, Alcoi, Ontinyent... Arran dels tombs que fa la vida, també he viscut temporades a València i a Perpinyà. En cap dels dos casos em va ser fàcil adaptar-m'hi. Però justament perquè m'estimo el país, els països, mai m'he volgut sentir emigrant ni res per l'estil. Però reconec que hi hagut sempre algú, d'aquells que aparentment me'n podia refiar, que ha tractat de fer-me sentir estrany, aprofitant la situació d'anormalitat existent a casa nostra.

Amb l'esperit de fer Països Catalans des del Baix Cinca, el matí de dissabte 7 de març el Casal Jaume I de Fraga convoca una nova edició de les jornades de dignificació lingüística, en el palau Montcada, a partir del vincle entre llengua i escola. Hi haurà una ponència a càrrec del sociolingüista Pau Vidal; un debat amb diferents representants de la Franja i la intervenció d'un dirigent d'Acció Cultural del País Valencià. La nit abans, la de divendres 6, és previst un sopar amb l'escriptor Francesc Serés. Hi seran benvinguts fins i tot emigrants, estrangers, desconeguts...

Quim Gibert psicòleg i autor de *Qui estima la llengua, la fa servir*

Barberà converteix una esquela en un 'lamentable menyspreu al valencià'

Vergonya Alcaldessa, Vergonya! L'esquela publicada per l'Ajuntament de València comunicant la mort del gran savi Pere Maria Orts suposa, segons Acicom, "una greu falta de respecte i una agressió contra la memòria del difunt i tota la seua trajectòria"

Pere Maria Orts i Bosch va dedicar tota la seua vida a defensar i millorar el valencià, Però sembla que aquesta línia "no siga emprada per recordar la seua figura en les esqueles publicades per l'Ajuntament de València", la qual cosa, segons denuncia Acicom, suposa una "falta imperdonable" i una "nova agressió" contra la figura d'un dels valencians més il·lustres del darrer segle", lamenta l'Associació que, a més, considera que l'Alcadessa de València "es passa pel forro el reglament sobre l'ús i normalització del valencià aprovat fa més de 10 anys". Davant aquesta agressió, Acicom ha anunciat que posarà en marxa els instruments al seu abast per tal d'aconseguir que es rectifique aquesta situació i que no queden impunes les agressions realitzades.

"Vergonya Alcaldessa, Vergonya!". Aquest és el titular del comunicat fet públic per l'Associació Ciutadania i Comunicació (ACICOM) després de l'esquela publicada la setmana passada per l'Ajuntament de València comunicant la mort del gran savi i mecenes Pere Maria Orts i Bosch.

Davant aquest lamentable fet, Acicom ha mostrat la seua "indignació" amb el comportament "de permanent atac a la llengua dels valencians" per part de la primera regidora Rita Barberà. "El menyspreu i violació repetida de l'estat de dret perpetrat per l'Alcaldessa contra el valencià, es fa palès ara amb una nova agressió, que demostra que no existeix cap propòsit d'esmenar els seus comportaments habituals contra la nostra llengua", apunten des d'Acicom.

Segons aquesta associació, l'esquela publicada per l'Ajuntament de València comunicant la mort "del gran savi i mecenes" Pere Maria Orts i Bosch "suposa una greu falta de respecte i una agressió contra la memòria del difunt i tota la seua trajectòria vital".

A més, i per si tot això fora poc, Acicom considera que aquest fet també suposa un "incompliment sistemàtic de les pròpies ordenances municipals vigents".

Pere Maria Orts i Bosch.

La memòria de Pere Maria Orts i Bosch, membre de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, guardonat amb l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana el 2006, és "embrutada", apunta Acicom, amb esta esquela "tan irrespectuosa". Les esqueles denunciades 's'han publicat en El País i Las Provincias.

lasprovincias.es

NECROLÓGICAS

Rogad a Dios en caridad por el alma del Excelentísimo Sr. D. Pere Maria Orts i Bosch Hijo Predilecto de la Ciudad de Valencia
Q.E.P.D.

La Alcaldesa y la Corporación Municipal se unen al dolor de la familia y ruegan una oración por su alma Descanse en paz

Condols per la mort de Pere Maria Orts i Bosch publicats en Las Provincias.

Pel que fa algunes referències sobre la personalitat de Pere Maria Orts, Acicom posa com a exemple aquesta notícia publicada en La Veu del País Valencià, i aquesta altra en Levante-EMV.

El Ple Municipal va dedicar un minut de silenci a honrar la seua memòria; però Pere Maria Orts i Bosch va dedicar tota la seua vida a defensar i millorar el valencià, "i que no siga emprat per recordar-ho a les esqueles és una falta imperdonable", denuncia Acicom.

Rita Barberà i Nolla, després de la seua "inadmissible intervenció" en la Crida, va aparentar

penediment pel rebuig general de la ciutadania; “però torna a repetir una nova agressió, ara contra la figura d'un dels valencians més il·lustres del darrer segle”, lamenta Acicom.

Barberà “es passa pel forro el reglament sobre l'ús del valencià”

“Però a més, la més alta autoritat municipal, que ha de ser garant del compliment de les normes, es passa pel forro El Reglament municipal sobre ús i normalització del valencià al municipi de València aprovat ja fa més de 10 anys pel Ple Municipal per unanimitat”, subratlla l'associació. Segons Acicom, l'Ajuntament de València continua incomplint, tant políticament com personalment, els seus propis acords. “en contra de totes les persones que estimem el valencià”.

Imatge de la pàgina de El País del 27 de febrer que arreplega totes les esqueles i l'obituari.

Emprendran accions perquè no quede impune l'agressió

L'Associació Ciutadana i Comunicació, que forma part de la Plataforma pels Drets Lingüístics dels Valencians juntament amb un ample ventall d'organitzacions valencianes, ha anunciat que posarà en marxa “quants instruments jurídics, socials i polítics que estiguen al nostre abast per tal d'aconseguir que es rectifiqui esta situació i que no queden impunes les agressions realitzades”.

Pel que fa l'articulat i norma d'obligat compliment que segons Acicom Barberà "se l'ha passat pel forro". I posa alguns exemples (Articles 1, 3, 4 i 15):

-S'estableix el valencià com a llengua usual de l'Ajuntament de la Ciutat de València i la seua Administració Municipal, tot fixant el marc de les obligacions específiques que se'n deriven per als seus regidors i empleats públics.

- Tot el personal de l'Ajuntament de la Ciutat de València procurarà usar preferentment el Valencià.

- Tots els acords que adopte l'Ajuntament de València es redactaran preferentment en valencià.

- L'Ajuntament de la Ciutat de València promourà l'ús preferencial del valencià en els mitjans i canals de comunicació propis, tals com el butlletí d'informació municipal, els anuncis publicitaris, els bans, els avisos per megafonia, etc., fins assolir una normalització total.

"I mentrestant, el PP presenta en les Corts un projecte de llei de símbols, on es menysprea una vegada més el treball de l'Acadèmia Valenciana", conclou.